

Годишен абонамент

За България 80 лв.
За странство 160 лв.
За Америка 2 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева кв. см.

Брой 2 лева

692 Културно-просветно
читалищно дружество Варна

ОБОДНА

ДОБРУДЖА

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонамент
тит се придружава с
сумата

Адрес: „Св. Добруджа“ — София

Главен редакторъ

Д-ръ П. Вичевъ

Телефон № 4575

ПАМЕТНОТО УТРО ЗА ДОЧА

Четири години от убийството му

На 24 август 1930 год. по повод годишнината от убийството на Дочо Михайловъ 26.VIII.1926 год. Софийската Добруджанска младежка група устрои паметно утро в салона на киното в Царибродския квартал при III гаражъ. За пръв път след четири години, добруджанци можаха

Успоредно с лозунга за неделимостта на Добруджа и за Свободна и Независима Добруджа, по пята на масовата революционна борба, Дочо осмисляше лозунга и за федерирането на балканските народи в една балканска федерация, която единствено може да обезпечи дѣлото на

Снимка от излета надъ Княжево по случай празника на Дочо

безпрепятствено да отдадат своята почит към паметта на падналия от братска ръка голъм добруджански национал революционеръ Дочо Михайловъ. Мнозина очакваха и тая година, както всѣка друга, да намѣрятъ заключенъ салон на киното отъ полицията. Четвъртата годишнина на Дочо значи е първата, когато софийската добруджанска емиграция безпрепятствено празнува. Салонътъ бѣ препълненъ отъ стари и млади.

Скромна но богата по съдържание програма бѣ излъчена.

Утрото бѣ открито съ хоръ и приветствена речъ отъ председателя на младежката конференция, русенски делегатъ П. Михайловъ.

Върху значението на Дочо Михайловъ, неговата биография, дейностъ говори Д-ръ П. Вичевъ. Той набѣляза същественото изъ дейността на Доча, като национал революционеръ, който апостолски обикаляше и кръстосваше Добруджа, и будеше съзнанието на заробенния добруджански народъ безъ разлика на нация, вѣра и убеждение. Дочо сочеше, кои сж истинските виновници на робството въ лицето на империализма, балканските правителства, като неговии агенти, ромънската сатрапия, българските чорбаджии; той изтъкваше опасността отъ патриотарството и шовинизма и проповѣждаше на народа за неговото разбирателство, защото дѣлото на освобождението лежи въ неговитъ собствени ръце. Максимумът на Дочо бѣ: надѣвайте се предъ всичко на себе си, а после на другитъ.

освобождението за тѣхното спокойно и сигурно национално и социално-економическо развитие. Отъ тукъ Дочо издигаше и трети лозунгъ за създаване на единенъ фронтъ между всички национално и социално потиснати народи на Балканитъ. Сочейки най-сетнѣ империализма като най-голъмъ и най-опасенъ врагъ за правата и свободитъ на народитъ по цѣлата земя, Дочо издигна лозунга и за единия фронтъ между всички потиснати народи въ свѣта срѣщу сжществуващия единенъ фронтъ на империалиститъ.

Защото Дочо биваше винаги срѣдъ народа, събираше и го учеше, той бѣ станалъ любимецъ на всички безъ разлика на народност, вѣра и убеждение. Заради това пѣкъ патриотаритъ и анексиониститъ, орждията на политиката за дѣлежа на Добруджа и търгуването съ части отъ нея, го дебнеха и гонеха, до като чрезъ измама му устроиша за сада и когато той бѣше на почивка всрѣдъ гората, прѣдатель го прѣдаде, като Юда Христа и го убиха. Прѣкланянайки се прѣдъ славната паметъ на Доча нека всички да извикаме: Дочо умрѣ да живѣе Дочо и да отправиме общо народно презрение и проклятие къмъ убийцитъ. (бурни и нескончаеми ржкоплескания изпроводиша речта на Д-ръ Вичева).

2. А Бояджиевъ се преклони отъ името на работничеството прѣдъ скъпата паметъ на убития Дочо Михайловъ, като каза, че Дочо не бѣше само защитникъ на национално потиснатитъ но още и на социално потиснатитъ Той, До-

Бѣжанско оплакване
противъ И. К. и
в. „Добруджа“

Пишатъ ни отъ Разградско съ молба да ставемъ изразители и на още едно бѣжанско оплакване.

„Въ бр. 113 на в. „Добруджа“ органа на Изпъл. Комитетъ стр 3, е помѣстена статия „Законъ за земитъ“, въ която е казано, че трѣбвало да се подадатъ декларации за имотитъ въ Добруджа до 7 августъ т. г. В. „Добруджа“, съ въпросната статия обаче е отъ 10 августъ. Вижда се, че услугата на И. К. излѣзе ме чешка, както всички други“.

По-нататъкъ ни питатъ „все такива ли сж работитъ въ тоя И. К., който претендира да представлява добруджанската бѣжания? Че така той служи по-скоро на ромънитъ, отколкото на насъ“.

Е, че такива сж, щомъ продължаватъ да подѣржате у него още илюзията, че ви представлява. Отдавна сме казали, че ритникъ му се следва, ама не слушате. Не е късно и сега. Дръжте протоколъ навсѣкжде противъ И. К., че не ви представлява, че снемате формално довърието си отъ него и изпратете преписъ до „Св. Добруджа“ за публикуване. Тоя е пята да се отървете веднѣжъ за винаги отъ тия паразити надъ добруджанската снага.

чо, подчерта Бояджиевъ, принадлежи както вамъ на добруджанци, така сжщо и на работничеството и за това ние сме тукъ при васъ, да присъединиме и нашитъ братски по участъ чувства, още и като протестъ срѣщу убийцитъ — агентитъ на всѣко потисничество и противъ общия врагъ — фронта на империализма. Нека изтъкна още, че тоя случай е най-добрия поводъ да подчертаеме нашето единство, за единия фронтъ които все повече и повече трѣбватъ да се осмислява и затѣга за тържеството на нашата и вашата крайна свобода (Речта на Бояджиева тоже бѣ изпратена съ бурни ржкоплескания).

Слѣдъ това се изпълниха декларации отъ младежи и дѣца пропиту отъ силенъ национал и социал революционенъ характеръ. Декламатора Г. Чолаковъ, Ив. Мирчевъ, П. Пандовъ и Ф. Томова.

Хорътъ изпѣ молитвата на Ботева, а Ив. Георгиевъ слѣдъ като благодари за посещението закри утрото.

Слѣдъ обѣдъ кварталци и младежи направиха излѣтъ надъ Княжево, където прѣкараха до късно вечерта, когато въ стройни редове пѣйки, маршироваха прѣзъ Княжево, където бѣ прѣпѣлнено отъ излѣтници.

Четете В-къ
„Свободна Добруджа“

Скрѣбна вестъ

Членовеът на Кеманларското Просвѣтно-Благотворително Д-во „Добруджа“ известява съ дълбока скрѣбъ, че на 18 срещу 19 т. м презъ нощта падна убитъ изъ засада отъ злодейска ржка заслужили на Добруджанското освободително дѣло

Никола Георгиевъ

роденъ въ с. Алфатаръ, Силистренско на 28 години
СКЖПИ ДРУГАРИО!

Следъ дългогодишна борческа дейностъ изъ добруджанскитъ полета за свободата на брата робъ ти загина днесъ оставяйки ни безъ брой добри спомени на себеотрицание въ служене за освободителното дѣло.

Миръ на праха ти!

Кеманларъ, 20.VIII.1930 год

Отъ Д-во „Добруджа“ — Кеманларъ

„Новата ера“ въ Ромъния

Измѣнение въ закона за Добруджа. Блокъ противъ малцинствата.

Въ телешки възторгъ бѣха изпаднали натрапенитъ съ полицейски средства чорбаджийски мекерета и социал фашиститъ отъ ржководството на добруджанската организация съ идването на властъ на национал-цараниститъ въ Ромъния. Осана пѣха въ Шуменския конгресъ на Маниу-Михалаке за настѣпилата нова ера въ Добруджа. Подведоха и изкористиха наивнитъ делегати и телеграфически поздравиха Маниу.

Не мина много и национал цараниститъ се проявиха толкова жестоки, колкото и либералитъ и по-голъми лжжи, отколкото последнитъ. Но народнитъ предатели, макаръ да понижиха тона на своето псаломѣство, продължаватъ да ортакуватъ съ ромънската властъ въ средствата за обезправяването и ограбването на добруджанскитъ българи. Национал цараниститъ ги плюятъ въ сурата, а тѣ благодарятъ за Божиата росица.

Проглушиха свѣта съ вдигането на секвестритъ, а тѣ продължаватъ да си стоятъ непожтнати. Сюртюнгъ ги хвана отъ радостъ, че Маниу-Михалаке общалъ да измѣнятъ закона за организацията на Добруджа. Подхвърлиха имъ едно измѣнение за възстановяване на срока за деклариране на имотитъ. Ала нищо не е останало за деклариране, а взетитъ имоти не се връщатъ. Всичко е ограбено и днесъ още агрономи, цинцари, бирници, лихвари и др. продължаватъ да грабятъ слабата реколта на добруджанци. Убийствата на българи и турци не преставатъ.

Срещу алармитъ и заблудитъ, които чорбаджийскитъ мекерета съятъ, М-ръ Михалаке е заявилъ на ромънската преса:

„Обвиняватъ, че ромънското правителство било подкупено отъ българи. Нека се знае, че сегашното правителство е иззело отъ българи и турцитъ много по вече третини отколкото всички председател-

Изъ страната на сълзитъ

(Пишатъ ни отъ Добруджа)

Сигуранцията е започнала арести на младежи по градове и села. Режимътъ на тероръ надъ населението особено изъ селата се засилва. Бирницитъ усилено събиратъ данцитъ. Лихваритъ дообиратъ хамбаритъ, продаватъ добитѣкъ и покжщнината на селянитъ. Поради слабата реколта, има селяни които, следъ като имъ е изето всичко придобито, сж останали съ храна за още няколко дена. Гладътъ тропя предъ вратитъ на плодородната Добруджа. Забѣлява се едно движение за мобилизиране и размѣстване на войски, къмъ Бесарабия. Говори се усилено за предстояща война. Добруджанци, спомняйки си войната отъ 1915—1916 год. и при общото обедняване и гладъ, които царятъ сж въ ужасъ предъ утрѣшния денъ.

Тенденцитъ къмъ диктатура се вече ясно очертаватъ. И самото ромънско население и чиновници сж въ трепетъ. За никого нѣма сигурност. Нѣщо зловещо се разлива надъ добруджанци. Лоша участъ ни готвятъ империалиститъ. Не униние, но куражъ трѣбва и всички да се готвимъ за великата борба за събаряне на ромънската олигархия за да извоюваме свободата си.

Цели Орманлиевъ

ющи правителства, а колони-ститъ македонци се успокоиха, като чули за нищожното измѣнение предвидено въ законопроекта“.

Днесъ ромънското правителство взема инициативата за образуване блокъ отъ Ромъния, Гърция, Югославия, Полша и Чехославия противъ малцинствата.

Ето новата ера, тѣй шумно и отъ тѣй високо обявена отъ ржководството на добруджанската организация. И последнитъ вѣрующии въ полицейския комитетъ, трѣбва да се отвърнатъ отъ него и да го презратъ, защото той сж лжи и шарлатанни върши дѣлото на ромънската сатрапия. Никаква подкрепа не бива да му се дава. Нека се разложи подъ собственитъ си грѣхове и престѣпления.

ПРОТИВЪ ИМПЕРИАЛИЗМА

(Изъ живота на бълг. секция противъ империализма и за национална независимост)

До конгреса на Македонската младежъ състоял се на 24 август 1930 г. Секцията е отправила следното писмо:

„Българската секция отъ Международната лига за борба противъ империализма и за национална независимост, се ползува отъ случая да поздравя VI конгресъ на македонската младежъ въ емиграция и като му пожелава ползотворна дейност, за свободата на заробени македонски народъ спира вниманието на конгреса върху следните крупни международни фактори, като виновници за националното и политико икономическото робство на македонския и българския народи.

1. „Империализмът на голъмитъ държави и на балканските правителства е политическа и икономическа система, която съ Версаялският и други договори, следъ световната война се засили, и наложи надъ народитъ, особено на балканските, режими на диктатура и тероръ, ограбване труда на дребните и слаби икономически съществувания, унищожаване ги и подчиняване на банкерския и финансовъ капиталъ, дори съ средствата на индивидуални и масови убийства. Македонският народъ въ Македония и въ емиграция, изпитватъ най-жестоко проявление на империалистическата система до степенъ на неговото отричане и окончателно заличаване отъ картата на Балканитъ;

2. Балканските правителства сж фактически проводници на тоя мировъ и на зародилия се локаленъ империализмъ, раздухватъ шовинизма съятъ националенъ антагонизмъ противно на еднаквите битови и социалъ икономически условия за всички балкански народи и насърчаватъ тѣхното самоизстребление. Нѣма никакъв споръ, че въ поддръжане на тия заострения въ отношенията между тѣхъ, голъмитъ и силно развити индустриално и финансово империалистически държави, като Англия Франция и Италия, налагатъ своето икономическо финансово и политическо господство надъ Балканитъ;

3. „О. Н. което е създадено изключително за поддръжане на режима следъ войната и на Версаялският договори положения за фактическо робство,

очевидно е единъ органъ на империализма. Пагубно е следователно за потиснатитъ народи, да поддръжатъ у себе си илюзията за нѣкакво подобие чрезъ О. Н. въ тѣхната национална, социалъ-икономическа и политическа участъ. Чрезъ него се изразява потиснатия единенъ фронтъ на всички голъми и малки заробители за организирано национално и политическо потисничество върху свободитъ, правата и за социалъ-икономическо ограбване на трудящитъ се мирни балкански народи, включително и македонския народъ. Логически следва, че последнитъ които се борятъ за извоюване на своитъ свободи, права и независимост нѣматъ мѣсто въ тоя фронтъ, а напротивъ по естеството на борбата си, тѣ трѣбва да бждатъ на антипода. Но едновременно, борящитъ се заробени народи стоящи разпокъсани, улесняватъ задачата на потисничеството и всѣка тѣхна съпротива дава възможност за нейното сломяване по най жестоки начинъ.

4. „Ако, въпрѣки голъмитъ противоречия въ лагера на империалиститъ, тѣ успѣватъ макаръ привидно и временно да ги притпяватъ, за да поддръжатъ и засилватъ срдствата за сломяване на всѣко революционно движение на борящитъ се народи — съ много по-голѣмъ резонъ се налага на потиснатитъ национално и социално народи да смежатъ съществующитъ и недообяснени недоразумения между тѣхъ, за да се обединятъ и да образуватъ единъ масовъ и силенъ по количество и духъ е д и н е нъ революционенъ фронтъ за борба и премахване на всѣко робство. Единъ особенъ дългъ въ това отношение налага раздвижването на националното съзнание въ балканските заробени народи за тѣхното федериране;

5. „При отчитане на международното положение, особено по националната проблема не може да се мине незабелязанъ историческия фактъ, че въ съвременна Русия е разрешенъ сравнително най-добре националния въпросъ, че тя единствено се бори днесъ противъ потисническият Версаялски договори и че тя е която подкрепя всички движения на на-

родитъ въ свѣта и за извоюване на тѣхната независимост;

6. „Българската Секция отъ Межд. Лига за борба противъ империализма и за национална независимост отправя горѣщи апели, особено къмъ борческата македонска младежъ, която лѣти съ духа на Ботева, Левски, Караджата и Гоце Дѣлчева, да се нареди по историческо предназначение въ единния фронтъ за федерирането на всички борчески национални революционни елементи, и въ унисонъ съ другитъ националъ-революционна и социалъ-революционна младежъ, да поведе борбата въ правия исторически пътъ за скъсване веригитъ на всѣко национално, политическо и социално робство.

„Да живѣе Свободна и Независима Македония!

„Да живѣе Федерацията на балканските свободни народи!

„Да живѣе борческата македонска революционна младежъ!

„Да живѣе Българската Секция отъ Лигата за борба противъ империализма и за национална независимост.

Председателъ Д-ръ П. Вичевъ и секретаръ Т. Павловъ.

Това поздравително писмо на Българската Секция противъ империализма, не бѣ прочетено. Председателствующият конгресъ съчете за нужно само да съобщи, че е постъпило поздравително писмо отъ Секцията за борба противъ империализма, но понеже изложението на писмото било въ принципиално противоречие съ разбирането на бюрото, за това не го четѣ.

Коментарии сж излишни. Нашето дълбоко убеждение обаче е, че македонската младежъ неминуюемо, макаръ и по късно ще свърши тамъ, където историческия ходъ на събитията водятъ. А тоя ходъ е вливане въ общъ фронтъ на всички потиснати национално, социалъ-икономически и политически народи въ Балканитъ и въ свѣта за събаряне фронта на общия врагъ империализмъ — виновникъ на всѣкакъв родъ робство до земата следъ което самоще може да се изгради пълната национална и политико икономическа независимост на народитъ.

„Добруджанско Знаме“ органъ на Д. М. С. бр. 37 ще излѣзе на 15. IX т. г. съ подробни сведения за младежката конференция и нейнитъ решения.

За Балканска федерация

и противъ войната

Въпросътъ за балканската федерация се повдига и отъ буржоазни идеолози. Въ София се откри нѣкаква женска школа на Лигата за миръ и свобода. Говорили сж много стари и млади. Говориха и Д-ръ Петковъ и Камилъ Древе върху „Балканската федерация“. Първия заяви, че тая идея не била чужда за насъ и още преди освобождението нашитъ колоси като Ботевъ, Л. Караџевъ и др. сж работили за нея. Сказчикътъ каза още, че тая федерация щѣла да се постигне, когато се дадели културни права на македонци, добруджанци, тракийци и др.

Очевидно, сказчикътъ се явява малко профаничекъ по материята, която третира. Федерация само съ културни права не става. Такива малко много нѣкъде има, но икономически и политически свободи за народитъ нѣма. Това е една държавна форма, която изразява едни по други условия на свободни политически прояви, защото това е демократическо съединение на народи, а не на правителства и интелектуели, както се иска отъ Маринковичъ, Венизелосъ и т. н. То ва трѣбва да се знае. Балканска федерация ще има само тогава, когато заробенитъ народи на Балканитъ извоюватъ първо своитъ крайни свободи до пълно политическо и икономическо освобождение. Другото е демагогия и профанация съ идеята за Балканска федерация.

Французойката Камилъ Древе по-правилно изрази тая идея. Тя каза че федерация не може да има, до като съществува шовинизмътъ, крвави насилия върху свободитъ на балканските народи, тайни договори, диктатури, ограничение на мисълта, и хиляди политически затворници и пр. Не може да прикзаватъ за федерация ония, които сътрудничатъ на такава политика на империализма и които готвятъ нова война.

Англичанката Г-ца Вудманъ съ единъ увлекателенъ езикъ направи нѣколко констатации на факти за говорящата се война. Духъ за война се поддръжа и отъ победители и отъ победени, въ всички прояви на народитъ, дори въ училищата и въ развити спортни организации. Тя обяви трудовата повинност за единъ родъ милитаризмъ. Дългъ на майки и женитъ е да възпитаватъ децата си противъ войната, съ кое-

Чествуването на Дочо въ Цариградъ

(Специална кореспонденция)

„Него убиха, но дѣлото му живѣе“.

Добруджанци въ Цариградъ на 26. VIII 1930 год., отпразнуваха четири годишнината отъ убийството на Дочо и неговитъ другари, отъ извергитъ и предателитъ въ нашето движение.

Спомняме си ние, какъ тоя неуморно бродеше Добруджа, апостолъ и последователъ на Ботевъ, Левски и Караджата сочеше на отруденото турско и българско население въ Добруджа, кои сж неговитъ врагове и душмани и затова народа го обичаше и посрещаше, за да чуе неговитъ слова които се разнасяха отъ уста на уста между турци и българи. Той мразеше чорбаджитъ и предателитъ, но и затова пъкъ си навлѣче тѣхната омраза, отъ които бѣше и гоненъ. Той знаеше, че ще бжде убитъ, но смъртта не го плашеше.

Презъ 1925 г. социалъ-предателитъ — агенти въ нашето движение му приписаха мръсенъ дѣла, като искаха още тогава да ликвидиратъ съ него. Трѣбваше да бжде сжденъ и хвърленъ въ затвора и окованъ въ вериги, отъ ония, които днесъ възхваляватъ Караджата и лаятъ крокодилски сълзи, за да прикриятъ своитъ мръсни дѣла. Затвора не го уплаши. Съ излизането си, той съ своитъ върни другари замина наново въ Добруджа, да продължи дѣлото, за което даде клѣтва, че ще служи до края на живота си.

Причаканъ на границата отъ търгащитъ на В. Д. Р. О. той бѣше убитъ. Но духа му остана въ сърдцата на отрудения и оголелъ добруджански народъ, кое знамето му, издигна го високо и продължи пътя, който сочеше Дочо и другаритъ му.

Ние добруджанци въ Цариградъ, въ тоя день, падаме на колѣне предъ паметта на павналиятъ герой и си спомняме завета имъ. Даваме честна дума, че ще продължимъ дѣлото на Дочо, а проклѣтие изпращаме на злодеитъ и предателитъ.

Дочовия духъ ще живѣе въ нашитъ сърдца и сърдцата на всички поробени и онеправдани балкански народи. Да живѣе дѣлото на Дочо и неговитъ последователи.

Цариградъ 26. VIII 1930 г.

За добруджанци Урумовъ.

то ще допринесатъ много за прогреса и мирното развитие на човѣчеството и пр.

Черната Сѣнка

Господинъ Бай Ангелъ

Господинъ Бай Ангелъ, който стои най-достойно на чело на добруджанското семейство въ България отъ Бабадашкия конгресъ до сега, (Господинъ Бай Ангелъ тукъ се подсмива, като че ли и на него се искаше да повѣрва), бѣше твърдъ любезенъ да ни даде интервю, съ риска дори да наруши удоволствието, което изпитваше, лежейки на плажа. А то да лежиш на плажа край морето, било много хубава, зенгива работа. Тѣй като лежишъ на пѣска и ти се доспива. Вие тамъ отъ дълбоката провинция и особено отъ Дели Ормана не знаете, какво нѣщо е туй плажъ, а да лежишъ на него, то е все едно да се намиращъ въ Рая. Лежишъ тѣй голъ-голеничкъ и гледашъ, чешитъ-чешитъ, хубави Евини

тѣла. По дяволитъ ти султанскитъ хареми. Ама да не се излъжите да помислите за магарешкия рай, който вие познавате! Сакънъ тѣй да не помислите! То прилича тѣй, като ... не сте ли виждали презъ голъмитъ горещини, какъ биволитъ се плъоскатъ въ блатото и за да имъ стане хладно на всѣкжде, току се търкалятъ. Ей такова приблизително нѣщо е плажа за хората. Ама моля ви се, да не го вземете за оскърбление. Моля ви се, извинявамъ се. Азъ само искахъ да направя едно съражение, за да ви е ясно що е плажъ, защото като живѣете въ Дели Ормана и по цѣлъ денъ си губите времето по нивитъ, сигурно не ви идва на акъла, че и плажъ има на тоя свѣтъ. Та думата не ми е да

схванете, че и Господинъ Бай Ангелъ се търкала като биволъ. Господъ опазилъ ме е отъ такава набеда на осквернителна мисълъ.

И тѣй, Господинъ Бай Ангелъ се обърна, легна гърбомъ и поиска да погледне къмъ морето, ала шкембето му попречи. Въздъхна за минали години, а слънцето го удари въ очитъ, свѣтлината го ослѣпи и той мързеливо се прѣмѣтна на дѣсната страна. На лѣвата не можеше, защото не знае кой му бѣ казалъ, че трѣбва да пазѣ сърдцето си.

— Каково ново щени кажете, Господинъ Бай Ангеле, най-достойния останалъ водачъ на добруджанското семейство още отъ Бабадашкия конгресъ?

— Господинъ Бай Ангелъ се поповдигна, погледна човѣка който го пита, и като разбра, че не е нѣкой одърпанъ и съ дебели брезди по челото добруджанецъ, който е дошелъ да се оплаква, че бан-

дити го грабятъ, че коне не му даватъ, че щѣли да го отземляватъ или да иска помощъ да нахрани децата си, Господинъ Бай Ангелъ се поизкашли, както прилича на човѣкъ, който достойно стои на чело на добруджанското семейство, седна на динника си и гледайки въ една добре сложена дама, която макаръ въ бански костюмъ, но съблзнителнитъ й форми добръ се очертаваха, позасмѣ се, поизкашли се още веднажъ, доби настроение и подзе:

— Че какво да ви кажа. Ние очаквахме много нѣщо отъ кабинета Маниу...

— Струва ми се, че вие го поздравихте...

— Е да ... обаче по всичко изглежда, че неговото ръководство се удави въ ромънската действителностъ (тукъ при думата удави, Господинъ Бай Ангелъ се поотмѣсти по наназадъ отъ морето, защото си спомни, че неговата зодия

по вѣчния календаръ показвала, че ще загине или отъ двоелачие, или отъ лоши чувства въ сърдцето, или отъ вода.

— По секвестра въ Добрудже, какво е вашето мѣрдавно мнение?

— Българското правителство прави всичко възможно предъ великитъ сили, Нашия м-ръ външнитъ работи, не забравяйте, че азъ съмъ чиновникъ по ведомството на Външното мство, единъ денъ, като си пиехме кафето съ министри, ей тѣй бизъ-бизе, ми каза, че щомъ се върне Миронеско, въпроса за секвестра ще се разреши.

— Сега къде е г-нъ Миронеско?

— И той е на нѣкой плажъ, като мене, да си почива следъ тежка работа. Не може иначе. Вървѣдъ лѣто по голѣмата жага въ кабинетитъ, макаръ и да е сѣнка, мжчно се работи. Ние сме легални и лоялни

По преститъ въ Добруджа

Получихме отъ Добруджа следния позивъ къмъ Добруджанския народъ и къмъ общественото мнение въ Ромъния, България и Европа, по поводъ преститъ на добруджанските национални революционери Върбановъ, Ганевъ и др.

„На 19 т. м. ромънската сигуранция арестува кюстенденския адвокатъ Д. Върбановъ, студентитъ Д. Ганевъ, Д. Калинкова и др. — всичко на брой, споредъ вестницитъ, около 28 души, обвинени едно-временно въ „большевизъмъ“ и „български иредентизъмъ“, очевидно съ явната целъ да оправдае инквизиционните мерки, упражнявани надъ арестованите, да създаде настроения, за нови истъпления надъ мирното и трудолюбиво население въ Добруджа и да сѣе нови диверсии предъ общественото мнение.

„Отъ арестуването на въпроснитъ лица, освенъ за Д. Върбановъ и Д. Калинкова, на никой другъ отъ останалитъ не се съобщиха имената. По даденъ знакъ пресата престана да дава, каквито и да било сведения. Тия скрити действия показватъ, че се крие отъ обществото съдбата на тия лица, както терора и адскитъ мъжки, на който сж били подложени и за каквито ромънската сигуранция е способна.

„Добруджанци трѣбва да бждатъ на щрекъ и да държатъ сметка за съдбата на своитъ водочи.

„Властта прави диверсии, като таксува арестуванитъ за „български иредентизъмъ“ отъ В. Д. Р. О., а българскитъ чорбаджии около в-къ „Единство“, които сж агенти на сигуранцията се явяватъ същевременно крепители на разбойническата организация В. Д. Р. О., която организация се презира и преследва отъ добруджанското население. Тъ сж проводницитъ на шовинизма и анексионизма и едновременно ортаци на простъпната ромънска власт и банкери, за да грабятъ, потискатъ и убиватъ добруджанци, спомогатъ на техното обедняване, денационализация и асимилация. Тъ предадоха най-сетне на сигуранцията истинскитъ национални революционери и злорадствуващъ, заемайки откритъ фронтъ, въ очевидно разбирателство съ ромънската сатрапия, срещу националн революционното добруджанско освободително движение.“ (Четете органа на българскитъ чорбаджии — изданици в „Единство“ брой 210 отъ 28 августъ т. г.).

„Д. Р. О. е жива национал-

революционна организация, организация на самия добруджански народъ, безъ разлика на нация, възра и убеждения. Тя нема нищо общо съ българската иредентистическа В. Д. Р. О. и позивитъ заловени отъ сигуранцията съ девизитъ за революционна масова борба, противъ всѣкаквъ шовинизъмъ и анексионизъмъ, за Свободна и Независима Добруджа, за съюзъ на потиснатитъ на Балканитъ и въ света народи — сж позиви наши — на Д. Р. О.

„Фронтътъ отъ съюза на ромънската буржуазна власт и банкери — изданици, съ българскитъ чорбаджии, известни въ историята предатели на народа предъ султанската власт, е ясно очертанъ съ регистрираното предателство предъ сигуранцията и съ тѣхното злорадство, което на широко се разлива въ колонитъ на чорбаджийския в. „Единство“.

„Заплашаватъ народни предатели и изданици и въпреки вашето злорадство и предателство добруджанския народъ смѣло крачи по пътя на революционнитъ борби, ведно съ другитъ потиснати народи, за извоюване на своята пълна политическа свобода и независимостъ.“

„Нека добруджанския отруденъ, ограбанъ, изнасилванъ и избиванъ народъ види истинския ликъ на чорбаджиитъ — изданици и предатели, да имъ отпрати своето масово презрение, защото въпреки тѣхъ ще извоюваме свободата си“.

„Ние призоваваме добруджанския народъ на борба противъ ромънската финансова, полицейска и политическа сатрапия.

„Презрение къмъ народнитъ предатели и изданици.

„Ние призоваваме общественото мнение въ Ромъния, България и въ Европа въ защита на борцитъ за народни свободи.

„Да живѣе Д. Р. О!“

„Да живѣятъ арестуванитъ мъченици — доблестнитъ наши борци за народнитъ ни свободи!“

„Да живѣе федерацията на балканскитъ трудови народи“.

Добруджа!

29 Августъ 1930 г.

Отъ Ц. К. на „Д. Р. О.“

В. „Св. Добруджа“ е единствения вѣренъ изразителъ на националн освободителното добруджанско движение.

Подкрепете го Внесете си абонамента. Подкрепете фондъ „Св. Добруджа“.

Единъ боленъ въпросъ

Съ закона за селско-стопанското настаняване на бежанцитъ се постави едно ограничение за оземляване на една частъ бежанци, което лиши отъ възможността да получатъ по нѣколко декара земя една грамадна частъ бежанци. Споредъ закона се оземляватъ само ония бежанци, които сж емигрирали заедно съ семействата си до Декемврий 1926 год., а отъ тогава и до днесъ притокутъ на бежанцитъ не е престаналъ. Той не ще престане и утре, защото режимътъ на националното потисничество въ заробенитъ области е непоносимъ, — е кърваво-насилнически.

Държавата счита, че изпълни дългътъ си къмъ бежанцитъ, като що-го-де настани части отъ тяхъ, а за тия нещастници които сега пристигатъ сива рамене, като се извинява, че ржцетъ и сж вързани отъ договора за бежанския заемъ.

Това обстоятелство хвърля въ страшно безпокойство, мизерия и тревога тези нови нещастници, които сж вече хиляди и които при бушуващата стопанска криза, просто сж обречени на гладна смъртъ.

Необходимо е да се поведе борба за изменение закона въ смисълъ да се ползуватъ отъ него и новопристигащитъ както и градскитъ бежанци.

Нашитъ организации иматъ въ настоящия моментъ, като първа задача да поведатъ борбата за разрешението и на тоя боленъ въпросъ.

Трѣбва да се разбере, че не сж ограниченията, които ще спратъ бежанския потокъ, защото не сж 30 — 40 декара земя, които евентуално ще получатъ бежанецъ, които го каратъ да напусна родни огнища а непоносимия режимъ въ тѣхъ. Ония които претендиратъ, че иматъ нѣкакви права надъ това население и създаватъ ограничения за настаняване на бежанцитъ задъ нѣкакви „патриотични“ съображения — за да се „задръжали“ по местата си — сж длъжни да гарантиратъ що го де съществуването на тия жертви на насилническата политика, която и тѣ — „патриотитъ“ — често подпомагатъ.

Не сж ли годни да сторятъ това, нека престанатъ да се гаврятъ съ нещастното на хиляди хора.

По този въпросъ ще се повърнемъ.

Четете в-къ „Свободна Добруджа“

Конференцията на Д. М. С.

Както и трѣбваше да се очаква, третата годишна конференция на Д. М. С. излѣзна блѣскаво.

На позивътъ на Ц. У. К. на Съюза се отзоваха почти всички съществующи младежки групи и ядра, въ най-важнитъ бѣжански центрове: Русе, Варна, Шуменско, Ново Пазарско, Провадия, Пловдивъ, Бургасъ и София. Тридесетъ и двама делегати три дена съ загриженостъ и любовъ разглеждаха положението, въ което се намира Съюза, както и задачитъ, които предстоятъ на добруджанската младежъ и пжтищата по които тия задачи ще бждатъ реализирани.

бѣше изпратенъ съ бурни одобрения.

Следъ това секретаря на Съюза П. Тютюнджиевъ прочете финансовия отчетъ, отъ който се вижда, че за близо 20 месеца Съюза е ималъ 49,691 л. приходъ и 47,822 л. разходъ.

Отъ името на контролната к-сия К. Обретеновъ даде отчетъ, въ който се посочаха известни грѣшки и дефекти допуснати отъ Ц. У. К., главно по списването на съюзния органъ „Добруджанско Знаме“, който не е билъ достатъчно разнообразенъ.

Конференцията бѣше поздравена отъ студента Ив. Русевъ, председателъ на студентското

Делегатитъ отъ младежката конференция

Ония, които бѣха свидетели на зрѣлитъ обсъждания и високия духъ, които владееха въ конференцията, за дълго ще запазятъ въ душитъ си споменътъ отъ тридневнитъ нейни заседания и ще отнесатъ съ себе си горещата любовъ къмъ добруджанската младежъ и дълбоко презрѣние къмъ ония, които години подъ редъ, се мъчатъ да съятъ заблуждения около добр. младежко движение.

— „Колко съжеляваме, че сме търпели до сега да бждемъ заблуждавани отъ разни демогози въ нашето движение“ — заявяваха ония, които за пръвъ път бѣха дошли въ нашитъ редове и искаха да видятъ съ очитъ си, да чуятъ съ ушитъ си, какво представлява Д. М. С. А такива не липсваха.

Между тѣхъ бѣше и подпредседателя на Русенската младежка група „Ст. Караджа“ при Д-во „Добруджа“ Иванъ Маневъ. И тѣ имаха право. Това не бѣ конференция на резоньори и политически акробати, нито сборище за дунамии, а една школа, въ която националниятъ въпросъ очистенъ отъ разни търгашески смѣтки, бѣше поставенъ на зрѣло разглеждане.

А това не може да не фрапира, да не привлече чиститъ души на младежта.

Тукъ на кратко ще опишемъ хода на конференцията. Тѣй като всички делегати бѣха пристигнали на 23 сутринта, то следъ обѣдъ въ часа 2 конференцията се откри.

Почете се паметта на всички загинали прѣзъ годината съюзни членове и тая на падналитъ въ Богдановскитъ и други събития жертви, следъ което отъ името на Ц. У. К. Ив. Георгиевъ даде обстоятелственъ отчетъ за политическата и организационна дейностъ на Съюза, като се спрѣ обстояно на неговата идеология, като борческа национална организация и изхождайки отъ нея разясни различията, които сж се проявявали презъ годината въ процеса на провеждане тактиката на единодействието. Отчета

добруджанско Д-во „Роденъ Край“, който поднасяйки поздравитъ на академическата добрудженска младежъ заяви, че тя е била винаги на страната на Д. М. С. и ще си остане такава давайки своята ценна подкрепа въ борбитъ за свободата на добруджанския народъ.

Станаха обстояни разисквания по отчета, отъ които пролича грижата на всички да се намѣрятъ начини и срѣдстващото Д. М. С., неотстъпвайки отъ своитъ здрави идейни позиции да се разрастне до степенъ на масова организация на добруджанската народна младежъ.

Въ недѣля на 24, делегатитъ участваха въ възпоменателното утро за Дочо Михайловъ, както и въ устроения излетъ за който даваме сведения на друго мѣсто въ в-ка.

Въ понеделникъ 25 VIII. продължиха заседанията.

Отъ името на Лигата за борба съ империализма и за национална независимостъ, Д-ръ Вичевъ поднесе поздравъ.

Приети бѣха една декларация за идейнитъ позиции, задачитъ и тактиката на Д. М. С., резолюция по отчета на Ц. У. К., противъ военната опасностъ, противъ терора въ Добруджа и специално последнитъ арести и конфискации на в. „Народна Дума“.

Следъ обѣдъ Д-ръ П. Вичевъ чете рефератъ върху темата: „Добруджанския въпросъ въ най-последната му фаза въ връзка съ днешното вътрешно и международно положение“. Рефератътъ изясни много тъмни въпроси и осмисли фронтъ въ националн революционното движение. По него станаха разисквания и се взе резолюция.

Въ вторникъ 26 се разгледа доклада на Ц. У. К. по организационното устройство на съюза и предстоящитъ организационно-просветни и политически задачи, и се одобри една директива за конкретно прилагане на решенията на конференцията.

Избра се новъ Централенъ Комитетъ въ съставъ. Ив. Георгиевъ, Поповъ, Тютю-

организация т. е. трѣбва да признаваме правата на всѣкиго, па билъ той и ромънски министър. После, ние се стремиме въ рамкитъ на мирнитъ договори да извоюваме нашитъ свободи. Тукъ добре сложена та дама се обърна, а Господинъ Бай Ангелъ се малко по смути, но... и най-сетне трѣбва да знаете, че добруджанската емиграция е препълнена съ възра, че дълото, на което служи, ще се увѣчае съ успѣхъ и че добруджанското население ще получи своитъ свободи. Нашата задача до сега се е ограничавала, да се изпълняватъ мирнитъ договори, но понеже нашитъ искания не се изпълняватъ, ние вече решехме...

— Да правите революция?
— Не, какъ може да помислите такава конспирация.

Ние издигаме лозунга за ревизия на договоритъ и...

Репортьорътъ, като чу тия страшни думи — ревизия на договоритъ, следъ лойалността на Господинъ Бай Ангела къмъ сжитъ договоритъ, се уплаши, но като голѣма сензация за добруджанци, записа я точно въ карнетката си и отърча бързо въ редакцията да я предаде въ вестника, убеденъ, че тая сензация ще предизвика голѣмо движение всрѣдъ победителитъ, всрѣдъ О. Н., ще уплаши Миронеско, Дръмонда, а може би и Брияна и тѣ щатъ не щатъ, ще изпратятъ на Господина Бай Ангела свободата.

Топалъ Ганчо, който придружаваше Господина Бай Ангела на всѣкжде, единъ единственъ следъ него при празнуването на Караджата, повдигна се на единия си кракъ и високо

извика:

— Тѣй е! Тѣхната... Нека Европа да чуе, че ние повече нѣма да си играеме, и се обърна — тѣй ли е Бай Ангеле?

Господинъ Бай Ангелъ продължи да гледа добре сложена предъ него дама и се унесе въ сладки чувствования, спомняйки си млади години. Добруджанци, като прочетоха многознаменателната декларация на Господина Бай Ангела, рекоха: ей туй му е било майката за нашето освобождение, ама на, трѣбваше да му се намѣри майстора. Дано Господъ ни го поживи на многая лѣта, та белки на нѣкой цар на деня все ще се ревизиратъ договоритъ, та да си отидеме и ние въ Добруджа.

—ф—

джиев, К. Обретенов и Ф. Томов от София, П. Михайлов (Пловдив), Ц. Николов (Русе), Чолаков (Ески-Джума) и Н. Куманов (Варна), и Контролна к-сия Д. Р. Ас. Панев, Ст. Неделчев София и М. Димов Нови-Пазарско.

Съ кратка, но съдържателна реч председателя на конференцията П. Михайлов (Русе) заккри конференцията, като преди това даде думата на Ив. Георгиев, който от името на новия Ц. У. К. благодари за доверието, с което го облича конференцията и като подчерта, че к та напълно съз-

нава тежката мисия, с която е натоварен, декларира, че се надява какво с помощта на всички ще приведат в живота решенията на конференцията.

Делегатите си разотидоха с дълбоко съзнание за изпълнен достойно дълг, с ентузиазъм за работа и дълбока вѣра в тържеството на нашия идеал.

Свободна и независима Добруджа, като равноправен член на балканската федерация на трудящите се народи

Наблюдател

Декларация

По идейните позиции, задачите и тактиката на Добруджанския Младежки Съюз

Конференцията на Д. М. С. заседавала на 23, 25 и 26 VIII 1930 год. в ст. София въ връзка с отчета на Ц. У. К. и реферата по „добруджанския въпрос в днешното вътрешно и външно положение“, ианово подчерта:

1. Националното, политико-икономическо и културно робство на Добруджа и нейното трудово население е резултатът от завоевателната политика на международния, ромънския и цѣлостния балкански империализъм.

2. Узаконено и поддържано през насилническите империалистически договори, робство на добруджанския народ, аедно с това на всички полюбени народи в Ромъния, балканитѣ и цѣлия свѣтъ, все овече и повече се засилва. (несъ добруджанския народъ подложенъ на жестока гнетъ, грашна експлоатация, крѣво изтрѣбление и денационализация от страна на ромънската буржоазия и нейните рждия въ лицето на фарситѣ организационни, българскитѣ орбаджии и турскитѣ агити о е лишено отъ всѣкакви права и свободи. Особено тежко е положението на добруджанската народна младеж, която се задушва подъ тираническия режимъ на ромъния империализъм, експлоатация, милитаризъм и крайно реакционната училищна система.

3. Вследствие на това положение, значителна частъ отъ добруджанската народна младеж, бореща се за своитѣ победи и интереси, е принудена да емигрира. Дошла тукъ в България, тя влечи ежедневнитѣ неспгоди на емигрантския животъ. Прѣсната по градовете и паланки, тя е обречена на гладъ, безработица, духовен мракъ и изграждане, защото политико-икономически условия сѣ нищо не се различаватъ отъ тѣзи в Ромъния.

4. Засилвани отъ новитѣ слани на жертвитѣ на ромъната олигархия, хилядитѣ нови младежи бѣжанци, добруджанци въ България иматъ единъ свещенъ дългъ, да миятъ и да се борятъ за освобождението на Добруджа отъ гнетитѣ на ромънския и международенъ империализъм, кто и за подобрието на оето политико-икономическо културно положение на бѣжници.

5. Добруджанското младеж-движение, по такъвъ начинъ, е плодъ отъ една страна жестоко империалистическо подтисничество надъ родната младеж въ Добруджа и тежкитѣ социално-икономически условия, при които е поставена добруджанската бѣжанска младеж въ България, отъ друга страна. Частъ отъ общото национално-революционно освободи-

телно добруджанско движение характера на добруджанското младежко движение е революционно национално-освободително, с конкретнитѣ задачи: борба за освобождение на добруджанския народъ и добруджанската младеж отъ веригитѣ на международния и ромънски империализъмъ за свободна и независима Добруджа; борба за подобрието днешното отчаено национално политико-икономическо и културно положение на добруджанската младеж въ Добруджа и борба за подобрието тежкото социално, културно и икономическо положение на добруджанската бѣжанска младеж въ България.

6. Добруджанския младежки съюзъ, като представител на добруджанското младежко движение въ България сѣ поставя за задача да работи сѣ всички сили за организирането на народната добруджанска младеж, безъ разлика на политически убеждения, вѣра и народност; да повдигне нейното борческо и национално освободително съзнание и възпита въ духътъ на непримиримата борба противъ империализма и националното подтисничество, като я подготви за вѣрна и енергична служба на дѣлото за Свободна и Независима Добруджа, равноправенъ членъ на Балканската Федерация на свободнитѣ балкански трудови народи; да се бори сѣ всички сили противъ подтисничеството на добруджанското население и добруджанската младеж, както и да защитава най енергично цѣлокупнитѣ политически, економически и културни интереси на добруджанската бѣжанска младеж въ България.

7. Добруджанския Младежки Съюзъ нареждайки се подъ знамето на Свободна и Независима Добруджа, заявява, че тази свобода и независимостъ ще бѣдатъ гарантирани, най-добре, само въ рамкитѣ на Балканската Федерация на трудовитѣ балкански народи.

Добрудж. Мл. Съюзъ счита за необходимо да работи въ пълненъ съюзъ сѣ всички подтиснени народи въ самата Ромъния (Бесарабия, Трансилвания, Буковина и др.), сѣ подтисненитѣ народи на Балканитѣ (Македония, Тракия, Хърватско, Черна Гора и др.) и тѣхната борческа младеж въ самитѣ страни и въ България (македонска и тракийска младеж) въ съюзъ сѣ освободителнитѣ трудови и революционни движения въ цѣлия свѣтъ. За защита интереситѣ на добруджанската бѣжанска младеж въ България, конференцията счита за необходимо, щото Д. М. С. да води енергична, единна борба сѣ народната българска младеж въ името на следнитѣ искания: държавна издръжка на оста-

налитѣ безъ работа младежи, на безработнитѣ младежи бѣжанци, подобрието на материалнитѣ условия на живота, пансионъ за добруджанскитѣ студенти и учаща се младеж сѣ пълно освобождение отъ всѣкакви такси и заплащания, пълна свобода на политическо и културно проявление, издръжка на сирацитѣ и жертвитѣ на терора въ Добруджа и България. Освобождаване отъ тежкитѣ на военна и трудова повинностъ на емигрантитѣ отъ ромънскитѣ казарми и тероръ въ Добруджа. Никакъ предаване назадъ и интерниране на младежи емигранти; училища въ всички бѣжански селища и квартали; безплатни трапезории за беднитѣ бѣжански деца.

8. Анексиониститѣ правятъ върховни усилия да измѣстятъ добрудж. национално движение отъ неговия революционенъ пътъ и да го подчинятъ на своята груба завоевателна политика. Д. М. С. се бори сѣ всички сили сѣ тия поплъзновения отъ където да идатъ тѣ.

Неговата задача е да брани самостоятелния характеръ на движението въ интереситѣ на неговата утрешна побѣда и днешни успѣхи.

II.

За изпълнение целитѣ и задачитѣ на добруджанското младежко движение и Д. М. С. конференцията потвърждава, че е необходимо:

1. Добруджанския младежки Съюзъ да мобилизира всичкитѣ си сили въ борбата за извоюване политическата и културно-икономическата свобода на Добруджа, както и за подобрието тежката участъ на добруджанското население и народната младеж въ Добруджа. Тѣй като империалистическа Европа всеки день доказва, че договоритѣ за поробенитѣ малцинства за нея сѣ само средство за тѣхното окончателно заробване, асимилация и жестоко експлоатиране, въ своята борба Д. М. С. работи, да се установи задружна борба на всички национално и социално подтиснати и експлоатирани народи, противъ общия врагъ въ лицето на империалистическия гнетъ и империалистическитѣ договори.

2. Конференцията вменява въ дългъ на новозибрания централенъ управителенъ комитетъ да работи сѣ всички сили за осъществяването на горната задача, като влезе незабавно въ връзки сѣ организационитѣ на народната младежъ на другитѣ поробени народи въ Ромъния. Конференцията препоръчва на новия Ц. У. К. да отпочне чрезъ масови събрания, конференции, позиви, протести и пр. акции въ защита на добруджанската народна младежъ и цѣлото трудово население въ Добруджа отъ страшия тероръ на ромънската реакция, за гарантиране правата и свободитѣ му.

3. Конференцията препоръчва на новия Ц. У. К. и задължава всички добруджански младежки групи — членове на Д. М. С. да отпочнатъ една системна всестранна и енергична дейностъ за призличане въ редовотъ на Съюза народната добруджанска младежъ, безъ разлика на политически убеждения, вѣра и народност, като за тази цѣль организиратъ редъ събрания, окръжни и околийски конференции, сказки и реферати върху добруджанската младежъ. Конференцията вменява въ върховенъ дългъ на новия Ц. У. К. да брани сѣ всички сили добрудж. младежко движение отъ посегател

Падатъ ги отъ всѣкжде

Обиколката на хората отъ

В. Д. Р. О. начело сѣ

Н. Стояновъ

Организаторътъ на ВДРО Др. Божиновъ придруженъ отъ Ст. Боздугановъ презъ юли обиколил Варненско, Шуменско, Нови Пазарско и Разградско. На всѣкжде обаче тѣ били отбѣгвани отъ емиграцията. Правила сѣ събрания сѣ по 5—6 души най-много. Тѣхното огорчение било много голѣмо, а нѣкжде придружавано и сѣ възмущение, че емиграцията не имъ била благодарна, че сѣ я оземлявали, нато че ли тѣ сѣ я оземлявали, а не държавата. Така е, казвали тѣ, щомъ се оземлиха и сега не ни искатъ. А, не младо момче, не сега, а отдавна емиграцията не ви иска, но сега вече организирано се съпротивлява.

Нѣколко случая.

Въ Дживелъ (Нови-Пазарско) присѣствували на събранието имъ всички четири души. Питали защо добруджанци не дойдохъ.

— Защото ви мразятъ и не искатъ да ви видятъ.

— Др. Божиновъ — но ние сега прочистихме ВДРО отъ всичко престѣпно и я сложихме на нови начала.

— Ами защо тогава водите тоя, който стои до васъ Ст. Боздугановъ?

Боздугановъ гледа на долу и мълчи. Искатъ каруца да си вървятъ. Никой не имъ дава. Искатъ да си платятъ. Старъ другаръ на Дочо, Стойчо Америката, се съгласилъ да ги вози. Вървятъ.

— Слушай бе Стойчо, защо толкова добруджанци ме мразятъ, че не искатъ да ме видятъ? — пита Боздугановъ.

— Нима не знаешъ защо. Всички ви мразятъ и не искатъ да ви видятъ, защото убихте, ти и Слави, Доча.

Като ужиленъ Боздугановъ пита, кой ли каза?

— Кой ли? Ангелъ Илиевъ отъ Дживелъ който е билъ тамъ, който ви води и вози.

Млъкнала устата на Боздугановъ. Заклучила се като сѣ ключъ.

Питатъ добруджанци, има ли Прокуроръ въ Шуменъ, въ окръга на който е извършено убийството на Дочо, за който държи десетки хилядната добруджанска емиграция и цѣлия добруджански народъ?

Нима още нѣма?

Въ Бешъ Тепе отишле. По

ствата и поплъзновенията на чужди на движението елементи.

4. Конференцията на Д. М. С. протѣга братска ръка на прокудената младежъ отъ Македония, Тракия и западнитѣ покрайнини и целокупната българска трудова младежъ за обща борба противъ балканскитѣ тирани и за подобрието положението на бедната бѣжанска младежъ. Конференцията същевременно препоръчва на новия Ц. У. К. да влезе въ връзки сѣ организационитѣ на горната младежъ.

5. Конференцията на Д. М. С. отправя горещъ апелъ къмъ добруджанската младежъ, безъ разлика на политически убеждения, вѣра и народност, стояща вънъ отъ Д. М. С. да се нареди подъ развѣтото борческо знаме на Съюза да работи сѣ всички сили и сѣ цѣлия си младежки ентузиазъмъ за Свободна и Независима Добруджа, като равноправенъ членъ на Балканската Федерация на свободните, трудови балкански народи.

Отъ Конференцията

заповѣдъ отъ нѣкжде довели бѣжанцитѣ, но постепенно сѣ напуснали, та дори отказали и хлѣбъ да имъ дадатъ.

Въ Махмузлии никакви бѣжанци не се явяватъ. Пакъ заповѣдъ отъ нѣкжде се дава.

Въ Ески Джумая имъ казали да си вървятъ, защото не само че нѣма кой да ги слуша, но нещатъ и да ги виждатъ.

Въ Шуменъ отиватъ направо въ дружеството. Не имъ сѣдали събрание. Божиновъ упрѣква водачитѣ, че не имъ устройвали събрание и че не ги искали. Почналъ да дава ултимативни свѣти.

— Е момче, ти си много младо, пакъ и достатъчно глупавичко, какво ще ти разправяме. Кажки тамъ на тия които те пращатъ, че ние тука на тѣхнитѣ коли не ще се возиме, съветваме те да си гледаш работата въ банката (Божиновъ билъ банковъ чиновникъ), защото тѣй както миткаш, когато щѣшъ, днесъ може би ще те търпятъ, но утре ще се намѣришъ на улицата. Пази чуджумъ хлѣба, че послѣ не можешъ го намѣри.

Такава е била обиколката на В. Д. Р. О. Само въ Разградъ полицията още имъ дава съдействие. Но и то ще бѣде до като се намѣри новъ Окол. Н-къ.

Бай Ангелъ хвърли цѣлия си „авторитетъ“ за да услужи, ама и неговия авторитетъ билъ нафиле работа.

А. Стояновъ предъ едно изразилъ недоволството си, че организацията замръзла и че въ цѣла България отъ хиляди членове нѣкога, сега сѣ останали редовно издължени всички на всичко 75 души.

Русенски „конспираторъ“

По убийството на Никола Георгиев

На вниманието на г. прокурора при Разградския окр. сѣдъ

На 18 срещу 19 августъ т. г. бѣ убитъ въ Кеманларъ добруджанецъ Никола Георгиевъ родомъ отъ с. Алфатаръ, Силистренско, жененъ и оземленъ въ Кеманларско.

По факта на убийството ни пишатъ отъ Кеманларъ следното:

На 18 августъ вечерта до 10 и половина часа Колю е билъ на вършачката близо до Кеманларъ. Конетъ му били пустнати на паша на около 150 м. Отива да прибира конетъ си. Тамъ е било лицето Стоянъ Нейчевъ отъ Кеманларъ и предполага се, че той е подмамилъ Колю да отидатъ до нѣкжде, където сѣ чакали други три лица, които го убиватъ.

Стоянъ Нейчевъ е казалъ по рѣвно на единъ свой близъкъ, че убийцитѣ сѣ идвали два пѣти подъ редъ да убиятъ Колю Георгиевъ, обаче той Ст. Нейчевъ не се е съгласявалъ да го изведе. А Ст. Нейчевъ е билъ добре съ убития.

Убийството е извършено отъ ВДРО. Като прѣми убийци сѣ ссчатъ имената на известнитѣ Георги Кондовъ, Юрданъ Кишишевъ и Ст. Боздугановъ и тримата живущи въ Русе.

Никола Георгиевъ бѣше върлъ противникъ на ВДРО и осъждаше нейнитѣ начини на действия чрезъ четнически набѣги и убийства.

Г. Р. По сведения готвятъ се нови убийства отъ сѣщитѣ бандити.

София—Печатница „Съгласие“